

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ίανουάριος 2017
Έτος 6° - Τεύχος 60°

Διεύθυνση:
Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:
www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Βιβλίο τῶν Ὁρθοδόξων (Α' μέρος)
B) Τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου (Δ' μέρος)
Γ) Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (Α' μέρος)
Δ) Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ
E) Ἀκολουθίες μηνός
Στ) Ἀπὸ τὴν Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων

Ἀνακοινώσεις

Τὰ Ἐνοριακά μας
Παρεκκλήσια
θὰ εἶναι ἀνοικτὰ
ἐκτὸς ἀπροόπτου
ὡς ἐξῆς:

Ἄγ. Ἀναργύρων:

Δευτέρα 8-11 π.μ.

Μεταμορφώσεως:

Δευτέρα 5-6 μ.μ.

Ἄγ. Παρασκευῆς:

Παρασκευή 8-11 π.μ.

Ἄγ. Βαρβάρας:

Σάββατο 11-12 π.μ.

Ἄγ. Τριάδος:

Κυριακὴ 11-12 π.μ.

Ἄγ. Δημητρίου:

Κυριακὴ 7-10 π.μ.

Ἐπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτ.

Χρ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με τὴν Ἁγία Γραφή

«Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θείους Πατέρες ποὺ εἶναι ἐρμηνευτὲς τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν... φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποῦ πρὶν δὲν γνώριζες».
(Ἄγ.Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Βιβλίο τῶν Ὁρθοδόξων (Α' μέρος)

1) Ὑπάρχουν πολλοὶ σήμερα, κυρίως αἰρετικοί, οἱ ὅποιοι μᾶς ἐπισκέπτονται καὶ θέλουν νὰ μᾶς διδάξουν, ὅπως λένε, με βάση τὴν Ἁγία Γραφή καὶ στηριζόμενοι στὴν Ἁγία Γραφή. Εἶναι ἀπαιραίτητο γι αὐτό, νὰ τοὺς ρωτᾶμε ἐὰν εἶναι Ὁρθόδοξοι. Διότι ἡ Ἁγία Γραφή, εἶναι βιβλίο τῶν Ὁρθοδόξων καὶ σὲ καμμία περίπτωση δὲν ἀνήκει στοὺς αἰρετικούς. Καὶ σὰν βιβλίο τῶν Ὁρθοδόξων, δὲν μπορεῖ κανένας, μὴ Ὁρθόδοξος, νὰ τὴν παρουσιάζει, παρὰ μόνο ἀφοῦ τὴν «κλέψει», καὶ φυσικὰ οὔτε μπορεῖ, σὰν ξένη πρὸς αὐτόν, νὰ τὴν ἐρμηνεύει ὀρθά.

2) Ὑπάρχουν μερικὰ ἐρωτήματα στὰ ὅποια οἱ αἰρετικοὶ δὲν μποροῦν νὰ ἀπαντήσουν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἁγία Γραφή:

-Ποῦ τὴν βρήκατε τὴν Ἁγία Γραφή, ἀπὸ τὴν ὁποῖα θέλετε νὰ μᾶς διδάξετε, καὶ πῶς μπορεῖτε ἐσεῖς νὰ τὴν ἐρμηνεύετε σωστά, ἀφοῦ δὲν ἔχετε καμμία σχέση με τὴν ἱστορικὰ πρώτη Ἐκκλησία ποὺ τὴν ἔγραψε;

-Ποιὸς σᾶς εἶπε πῶς τὰ βιβλία της εἶναι τόσα ἢ τόσα καὶ πῶς οἱ τίτλοι τῶν βιβλίων της εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἔχουν, καὶ οἱ συγγραφεῖς τῶν βιβλίων της εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἀναφέρονται;

Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ εἶναι ἀναπάντητα γιὰ τοὺς αἰρετικούς. Ἡ κάθε προσπάθεια ἀπαντήσεώς τους εἶναι ἄσχετη ἀστήρικτη ἱστορικά.

3) Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν 2000 ἐτῶν ποὺ ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ποὺ ὑπάρχει ἀπὸ τότε συνεχῶς μέχρι σήμερα, αὐτὴ εἶναι ὁ συγγραφέας τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ὁ Ἑρμηνευτὴς της, γιὰτὶ εἶναι ὅπως λέει ὁ Ἄπ. Παῦλος «στύλος καὶ θεμέλιο τῆς ἀλήθειας» (Α' Τιμ. Γ, 15). Εἶναι αὐτὴ ποὺ μᾶς δίνει ἀπαντήσεις στὰ ποῖο πάνω ἐρωτήματα. Καὶ μόνο αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἐρμηνεύει τὴν Ἁγία Γραφή καὶ κανένας ἄλλος. Κανένας ἄνθρωπος, ἀλλὰ οὔτε σύνολα ἀνθρώπων, ποὺ θέλουν νὰ λέγονται «ἐκκλησίες» δὲν ἔχουν Ἁγία Γραφή, ἀλλὰ τὴν πῆραν («ἐκλεψαν») ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Γιατὶ τὰ σύνολα αὐτὰ ἀπαρτίσθησαν πρόσφατα ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ δὲν ἔχουν ἱστορικὸ παρελθόν, οὔτε εἶναι ριζωμένα, οὔτε ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν Πεντηκοστὴ καὶ τὸν Χριστό. Αὐτὰ τὰ σύνολα δὲν μποροῦν νὰ ἐρμηνεύσουν τὸ βιβλίο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθοδόξων, τὴν Ἁγία Γραφή.

B) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας

Τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου (Δ') - Τελετουργικὲς ἐπισημάνσεις (π. Θεμιστοκλὴ Χριστοδούλου)

Ἀκολουθία ἐπὶ ἐπανασυστάσει γάμου διαζευθέντων

Συμβαίνει κάποιες φορές ἓνα ἀνδρόγυνο νὰ χωρίζει κανονικὰ μὲ διαζύγιο κι ἔπειτα ἀπὸ πολὺ καιρὸ νὰ ξαναεπιθυμῆ νὰ ἐνωθεῖ. Τότε φυσικὰ δὲν ἐπαναλαμβάνεται τὸ μυστήριον τοῦ γάμου, γιατί πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι ὁ γάμος λύεται μόνο γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα, ἐνῶ γιὰ τὸν Θεὸ ὁ γάμος παραμένει ἀναλλοίωτος ἀλλὰ σὲ μιὰ μορφή, ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιαλλαξίας καὶ ἀμετανοησίας τῶν ἀνθρώπων, ἀνενεργή.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία γιὰ τὴν περίπτωση αὐτῆ τελεῖ μιὰ εἰδικὴ ἀκολουθία ἐπὶ ἐπανασυστάσει γάμου διαζευθέντων. Γιὰ τὸ τυπικὸ μέρος ὅμως τῆς ἀκολουθίας ἀπαιτοῦνται κάποια ἀπαραίτητα δικαιολογητικά:

α) Πιστοποιητικὸ Ἀγαμίας, στὸ ὁποῖο νὰ δηλώνεται ἢ παροῦσα κατάστασή των, ὅτι, τελοῦν ἐν διαζυγίῳ ἢ ἀπὸ ποιὸ γάμο προσέρχονται, ἐὰν φυσικὰ εἶχε προηγηθεῖ ἄλλος γάμος ἢ ἀκόμη καὶ ἄλλο διαζύγιο μετὰ τὸ πρῶτο διαζυγίό τους.

β) Προετοιμασία φακέλου γάμου. Αὐτὰ συμπληρώνονται κανονικὰ ἀπὸ τὸν ἐφημέριο.

γ) Συμπληρώνεται εἰδικὸ ἔντυπο γιὰ τὴν ἐπανασύσταση τοῦ γάμου

Ἀφοῦ λάβει τὴν σχετικὴ ἔγκριση ὁ ἐφημέριος ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἐκκλησιαστικὴ του Ἀρχή, τότε μὲ πνευματικὴ προετοιμασία ποὺ κάνει τὸ ζεῦγος διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως, τελεῖ καὶ τὴν σχετικὴ ἀκολουθία.

Ἡ ἀκολουθία ξεκινᾷ μὲ τὴν ἑναρξὴ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός...» καὶ ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ στίχοι ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου: «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον» μὲ ἐφύμνιο τὸ «Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθῶς ἡ μεγάλη συναπτή,

κατὰ τὴν ὁποία, ὑπάρχουν τὰ αἰτήματα: «Υπὲρ τῶν ἐπανασυναπιόμενων γάμω δούλων τοῦ Θεοῦ...καὶ...καὶ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς βίον ἀλοιδότητον, πολιτείαν ἄμεμπτον καὶ διαγωγὴν ἀκατάγνωστον...» κι ἐπίσης: «Υπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς συμβίωσιν ἐν ὁμοιοῖα καὶ ἀγάπῃ, προκοπὴν ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καὶ ἡμέρων μακρότητα...», τὰ ὁποῖα προσδιορίζουν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς νέας εὐλογίας τῆς

Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἐπανασύσταση τοῦ γάμου τῶν διαζευθέντων.

Ἀκολουθεῖ ἡ εὐχὴ «Δέσποτα φιλόφρωπε, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ Δημιουργέ των ἀπάντων...». Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς ὁ ἱερεὺς εὐχεται γιὰ τὴν κατάλυση τῆς ἔχθρας καὶ τὴν εἰρήνην ποὺ πρέπει νὰ ὑπάρχει μεταξύ των ἀνδρογύνων, αἰτίες ὅμως ποὺ, ἐὰν δὲν προσεχθοῦν, ὀδηγοῦν σὲ διχόνοια καὶ χωρισμό. Ἡ κατάλυση ὅμως τῆς ἔχθρας εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποκτᾶται μὲ τὴν προσευχὴν καὶ τὴν μυστηριακὴν ζωὴν. Ἡ μετὰ τῶν συζύγων διατάραξη τῶν σχέσεων ὀφείλεται ἐν πολλοῖς στὴν ἔλλειψη ἀγάπης. Ἄλλωστε καὶ ἡ ἐγκατάλειψη τοῦ Θεοῦ, ποὺ αἰσθάνονται πολλοὶ ἐκ τῶν πιστῶν, ὀφείλεται στὴν ἀνυπαρξία ἀγάπης ποὺ ἔπρεπε νὰ ὑπῆρχε στὶς καρδιές τους γιὰ τὸν Θεό. Ἡ ἀγάπη, ὅπως λένε πολλοί, εἶναι ἓνα λουλούδι, ποὺ γιὰ νὰ διατηρηθεῖ πρέπει νὰ τὸ φροντίζει ὁ κάτοχος του. Συνέπεια αὐτοῦ εἶναι ὅτι καὶ ἡ ἀγάπη μεταξύ των συζύγων, πρέπει ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα νὰ ἐπαυξάνεται καὶ φυσικὰ νὰ καλλιεργεῖται. Ὁ διάβολος πετυχαίνει πολλὰ φορές στὶς σχέσεις τῶν συζύγων μέσα στὸ γάμο νὰ φέρνει μιὰ ἐξοικείωση κακῶς νοούμενη, πειρασμικὴ καὶ ὡς ἐκ τούτων μιὰ ἀπομάκρυνση ἢ συνήθεια

μεταξύ των συζύγων, ἢ ὁποία κατάστασις, ἐπειδὴ εἶναι δαιμονικὴ, ἔχει ὡς ἀντίκρισμα τῆς, τὴν ψύχρανση τῶν σχέσεων, αὐτὸ ποὺ λέμε πάγωμα ἀγάπης. Ἡ νέα βάση στὶς σχέσεις τοῦ ἀνδρογύνου γιὰ τὴν ἐπανένωση, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας γιὰ ἐμφύτευση μέσα στὶς καρδιές τοῦ ἀνδρογύνου τῆς ἀγάπης τοῦ ἐνὸς γιὰ τὸν ἄλλον. Γιὰ νὰ γίνει ὅμως αὐτό, ἔχει ἀνάγκη τὸ ζεῦγος γιὰ θεῖα ἀποστολὴ βοήθειας α) γιὰ πνευματικὴ γαλήνη καὶ β) ἀνεπιβούλευτη ζωὴ, δηλ. ζωὴ χωρὶς νὰ δίδεται σημασία στὶς διαβολικὰς καὶ στὶς εἰσηγήσεις τοῦ πονηροῦ, ποὺ προσπαθεῖ κάθε στιγμὴ νὰ εἰσαγάγει.

Ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν παραπάνω, θὰ εἶναι ἡ ψυχικὴ γαλήνη στὴ μετὰ τῶν κοινωνία καὶ ἡ ἀπόλαυση ὅλων των ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, πνευματικῶν καὶ υλικῶν. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ καὶ πάντα στὴν προοπτικὴ τῆς δοξολογίας, ποὺ ὀφείλει ὁ κάθε ἄνθρωπος, τὸ ἀνδρόγυνο ὡς μιὰ ἐνιαία χαριτωμένη διὰ τοῦ γάμου ὑπαρξὴ θὰ εὐχαριστεῖ τὸν Δημιουργὸ ἐν Τριάδι Θεό.

Τέλος, κατακλείεται ἡ ἀκολουθία μὲ τὴν ἀπόλυση.

Θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ἡ ἐπανένωση ἐνὸς ζευγαριοῦ εἶναι ἄθλος καὶ νίκη κατὰ τοῦ διαβόλου. Ἐὰν αὐτὸ ὡς αἰτία χωρισμοῦ τὸ ἀντιληφθεῖ ἀπὸ νωρὶς τὸ ἀνδρόγυνο κι ἔχει τὴ θέληση νὰ τὸ πατάξει, μπορεῖ νὰ τὸ ἐπιτύχει μόνον μὲ τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας, ποὺ συνδυάζει τὸ τριπλὸ στάδιο, κάθαρση - μὲ τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως, φωτισμὸς - μυστηριακὴ ζωὴ, καλλιέργεια προσευχῆς, ἐμπιστοσύνη στὸ Θεὸ καὶ πολλὴ πίστη καὶ τέλος Θέωση - ἐνώση μὲ τὸν Θεό, ὅποτε ὀλοκλήρωση τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου.

Δ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (Α')

α) Δημιουργὸς Θεὸς καὶ δημιουργία

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τὲ πάντων καὶ ἀοράτων».

Τὸ ρῆμα «Πιστεύω» στὸ Σύμβολο Νικαίας - Κωνσταντινουπόλεως διατυπώθηκε σὲ πρῶτο πληθυντικὸ πρόσωπο, γιατί προϋποθέτει τὴν ὁμολογία πίστεως ἀφ' ἑνὸς μεν, τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑτέρου δὲ, τῶν Κατηχουμένων πού βαπτίζονταν ὁμαδικά. Ὅμως στὴν χρῆση τοῦ κατὰ τὴ θεία Λειτουργία διατυπώνεται σὲ πρῶτο ἐνικὸ πρόσωπο, γιατί δίνεται μεγαλύτερη βαρύτητα στὴν προσωπικὴ πίστη πού πρέπει νὰ ἔχουμε.

Ἡ πίστη στὴν διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων ἔχει δύο βαθμούς. Δηλαδή, ὑπάρχουν δύο εἶδη πίστεως. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ πίστη ἐξ ἀκοῆς καὶ ἡ δεύτερη εἶναι ἡ πίστη ἐκ θεωρίας.

Ἡ πρώτη λέγεται ἀτελής πίστη, γιατί δεχόμαστε τὴν ἀποκάλυψη καὶ τὴν ἐμπειρία τῶν ἁγίων, τῶν θεουμένων, καὶ ἡ δεύτερη πίστη λέγεται τελεία, γιατί προϋποθέτει τὴν προσωπικὴ του κάθε πιστοῦ ἐμπειρία, ὅταν φθάνει στὴ θεωρία. Ἔτσι, δεχόμαστε τὴν ἀποκάλυψη τῶν ἁγίων, γιὰ νὰ προχωρήσουμε στὴν θεραπεία καὶ τὴν καθάρση τῆς καρδιάς, ὥστε νὰ φθάσουμε στὸν φωτισμὸ τοῦ νοῦ καὶ τὴν θεωρία τοῦ Θεοῦ. Ὁ φωτισμὸς τοῦ νοῦ εἶναι τὸ πρῶτο στάδιο τῆς θεωρίας. Πάντως, εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἀποδοχὴ τῆς πίστεως, τῆς ἐμπειρίας τῶν ἁγίων, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχῆς, ὅπως εἶναι ἀπαραίτητά τα φάρμακα γιὰ νὰ φθάσουμε στὴν υγεία καὶ νὰ ἀπαλλαγούμε ἀπὸ τὶς ἀσθένειες.

Τὸ «εἰς ἓνα Θεόν...» ἀναφέρεται στὸν Πατέρα, πού εἶναι ἡ πηγὴ τῶν ἄλλων Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐνότητα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Πραγματικά, στὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας ὁ Πατὴρ εἶναι «πηγαία θεότης», ἀφοῦ αὐτὸς γεννᾷ αἰδίως τὸν Υἱὸ καὶ ἐκπορεύει ὁ Ἴδιος τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἡ λέξη Πατὴρ εἶναι τὸ ὑποστατικὸ ἰδίωμα τοῦ Πρώτου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος. Δὲν εἶναι ἀνώτερο σὲ ἀξία ἀπὸ τὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀφοῦ τόσο ὁ Υἱὸς ὅσο καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὁμοούσια μὲ τὸν Πατέρα. Ὅταν μιλοῦμε γιὰ Πρῶτο, Δεύτερο καὶ Τρίτο Πρόσωπο δὲν τὰ ἐννοοῦμε κατὰ τὴν ἀξία καὶ τὴν ἀνωτερότητα ἢ κατωτερότητα, ἀλλὰ κατὰ τὴν τάξη καὶ τὸν τρόπο ὑπάρξεως κάθε Προσώπου. Πρῶτα τοποθετοῦμε τὸν Πατέρα, γιατί Αὐτὸς εἶναι ἡ αἰτία ὑπάρξεως τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ε) Γνωριμία μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος

7 Ἰανουαρίου

Ὁ Τίμιος Πρόδρομος προετοίμασε τοὺς ἀνθρώπους νὰ δεχθοῦν τὸν Χριστό. Τὸ κήρυγμά του ἦταν κήρυγμα μετανοίας. Θὰ τονίσουμε τρία σημεῖα, λαμβάνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν βίο καὶ τὴν πολιτεία του.

Πρῶτον, ὅτι κατηγορήθηκε ὡς δαιμονισμένος γιὰ τὴν ζωὴ του, πού τὴν εἶχε ἀφιέρωσει στὸν Θεό, ἦταν διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνη τῶν πολλῶν. Δὲν ἔμενε στὴν πόλη, ἀλλὰ ἔφυγε στὴν ἔρημο, ὅπου ζοῦσε ἀσκητικά. Δὲν ἔτρωγε φαγητό, ἀλλὰ τρεφόταν μὲ ἀκρίδες, δηλαδή μὲ τὶς τρυφερὲς ἄκρες τῶν φυτῶν, καὶ μὲ μέλι ἄγριο. Καὶ σήμερα, δυστυχῶς, ὑπάρχει ἀπὸ πολλοὺς ἢ ἴδια ἀντιμετώπιση, ὅταν ἀποφασίσῃ κάποιος, καὶ ἰδίως νέος καὶ μορφωμένος, νὰ ἀφιερωθῇ στὸν Χριστό καὶ στὴν Ἐκκλησία Του ὡς Ἱερέας ἢ ὡς Μοναχός. Καὶ ἂν δὲν τὸν ἀποκαλοῦν δαιμονισμένο, σίγουρα λένε ὅτι κάτι ἔπαθε στὸ μυαλό. Στὶς περισσότερες περιπτώσεις οἱ ἄνθρωποι πού ἀντιτίθενται καὶ προκαλοῦν πλεῖστα ὅσα ἐμπόδια καὶ δυσκολίες, δὲν εἶναι ἄθεοι ἢ ἄσχετοι μὲ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ ἀντίθετα ἐκκλησιάζονται καὶ μάλιστα τιμοῦν τοὺς Ἁγίους, πού ἀκολούθησαν τὸν ἴδιο δρόμο.

Δεύτερον. Ἄν ἤλεγξε τὴν παρανομία τοῦ Ἡρώδη καὶ τὴν ὑποκρισία τῶν Φαρισαίων, τὸ ἔκανε ἀπὸ ἀγάπη καὶ ὄχι ἀπὸ ἐμπάθεια. Σκοπὸς του δὲν ἦταν ἡ διαπόμπη σὴ τους, ἀλλὰ ἡ διόρθωση καὶ ἡ θεραπεία τους.

Σήμερα ὑπάρχει ἡ νοοτροπία νὰ δικαιολογοῦμε τὰ λάθη μας καὶ τὰ πάθη μᾶς στηρίζοντάς τα ἀγιογραφικά καὶ ἀγιολογικά, δηλαδή φέροντας παραδείγματα ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν Ἁγίων. Ἔτσι, πολλοὶ βρίζουν, συκοφαντοῦν καὶ σπιλώνουν ὑπολήψεις τάχα γιὰ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ. Οἱ Ἅγιοι, ὅταν ἀναγκάζονταν νὰ ἐλέγξουν, τὸ ἔκαναν μὲ πόνο, ἀγάπη καὶ πολλὴ προσευχὴ γιὰ τὰ συγκεκριμένα πρόσωπα καὶ ἀφοῦ εἶχαν ἐξαντλήσει κάθε ἄλλο μέσο.

Τρίτον. Τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του, ὁ Τίμιος Πρόδρομος, εὐχάριστα καὶ ὀδυνηρά, τὰ θεωροῦσε ὅτι προέρχονται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν Θεό.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ κάθε ἓναν ἀπὸ ἐμᾶς. Τίποτε ἀπὸ ὅσα συμβαίνουν στὴν ζωὴ μας δὲν εἶναι τυχαῖο. Τὶς ἀποτυχίες, τὶς ἀναποδιές καὶ τὶς πιὸ ὀδυνηρὲς ἀκόμη ἀσθένειες τὶς ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀγάπη, γιατί ὅταν ἀντιμετωπισθοῦν σωστὰ μποροῦν νὰ ἀποδειχθοῦν ὡς οἱ μεγαλύτερες εὐλογίες. Πόσοι δὲν μετενόησαν καὶ ἔγιναν πραγματικοὶ ἄνθρωποι μετὰ ἀπὸ μιὰ δύσκολη περιπέτεια ἢ μιὰ βαρεὴ ἀρρώστεια;

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Ἰανουαρίου 2017

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	
π. Ἀνδρέας	1 ΚΥΡΙΑΚΗ Περιτομή Χρ. Μ.Βασιλείου Θ. Λειτουργία ἔξ. Δοξολογία νέου ἔτους 7.00 π.μ.	Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἐνορίτες μας νὰ παρακολουθοῦν τις Ἑβδομαδιαίες ὁμιλίες κάθε Παρασκευὴ στίς 6.00 μ.μ. μὲ θέμα τὴν «Ἀνάλυση τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως»		4 ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ 5.00 μ.μ.	5 Μ. Ἑσπερινὸς Θεοφανείων μὲ Θ. Λειτουργία Μ.Βασιλείου ἔξ. Μ.Ἀγιασμός 7.00 π.μ. (Ἄλαδο φαγητό)	6 ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ Θ.Λειτουργία ἔξ. Μ.Ἀγιασμός 7.00 π.μ.	7 Σύναξις Ἀγ. Ἰω. Προδρόμου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	
π. Χρυσοβαλάντης	8 ΚΥΡΙΑΚΗ Μετὰ τὰ Φῶτα Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θα τελεσθῆι στίς 24 Ἰαν. ἀπὸ τὴν 10 π.μ. & 3, 17, Ἰαν.. ἀπὸ τὴν 5.00 μ.μ.	Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τελεῖται καθημερινῶς στίς 5.00 μ.μ.	11 Ἅγ. Θεοδοσίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Συνάντηση νέων γονέων «Συνεργῶν» τὸ Σάββατο 21 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 6.30 μ.μ. μὲ ὁμιλιτὴ τὸν π. Ἀντώνιο Καλλιγέρη (Διευθυντὴ τῆς Διοικήσεως Ποιμαντικῆς τῆς Οἰκογένειας τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν) μὲ θέμα: «Παιδὶ καὶ διαδύκτιο»		14 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	
π. Τριαντάφυλλος	15 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		17 Ἅγ. Ἀντωνίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	18 Ἀγ. Ἀθανασίου ἔξ. Κυρίλλου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ἐνισχύσατε τὴν Ἀγιογράφηση τοῦ Ναοῦ μας!		20 Ἅγ. Εὐθυμίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	21 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	22 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.		25 Ἀγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	26 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 8.30-01.00 π.μ.	27 Ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου	28 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	
π. Χρυσοβαλάντης	29 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	30 Τριῶν Ἱεραρχῶν Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Οἱ ἱερεῖς, τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, οἱ κυρίες τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, οἱ χοροὶ τῶν Ἱεροψαλτῶν, οἱ Κατηχήτριες, οἱ Καθηγήτριες τῶν Κοινωνικῶν Φροντιστηρίων, οἱ ἐργαζόμενοι στὸ Ναὸ καὶ οἱ ἐξελοντές, εὐχονται σὲ ὅλους τοὺς ἐνορίτες μας, στὸ νέο ἔτος 2017, νὰ ἔχουν ὑγεία σωματικὴ πὺ εἶναι ἀγαθὸ πολὺτιμο καὶ ὑγεία πνευματικὴ πὺ εἶναι ἀγαθὸ πολυτιμότερο!					

Ἀπὸ τὴν Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ τῆς περιόδου

Κατὰ τὴν Βάπτισιν τοῦ Χριστοῦ φανερώθηκε ἡ Ἁγία Τριάδα. Ἄλλωστε ἓνας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἡ ἀποκάλυψιν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς, καίτοι ἔχει μιὰ οὐσία καὶ φύσιν, ὁμῶς εἶναι τρισὺπότατος, Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἔτσι, λοιπόν, ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, πὺ μαρτυρεῖ καὶ ἐπιβεβαιώνει ὅτι ὁ εὐρισκόμενος στὸν Ἰορδάνην τὴν ὥρα ἐκείνη εἶναι ὁ Υἱὸς Του, καθὼς ἐπίσης παρίσταται καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα «ὡσεὶ περιστέρα», σὺν περιστέρι.

(Οἱ Δεσποτικὲς ἑορτὲς, Μητρ. Ναυπάκτου Ἱεροθέου, σελ. 112)